

Spomenik nemoči?

V koloniji živijo dobrodušni ljudje, a vseeno malce trmasti. Je kompromis med racionalnostjo bivanjskih razmer in ohranjanjem kulturne dediščine, ki najbolj udari po žepu, sploh mogoč?

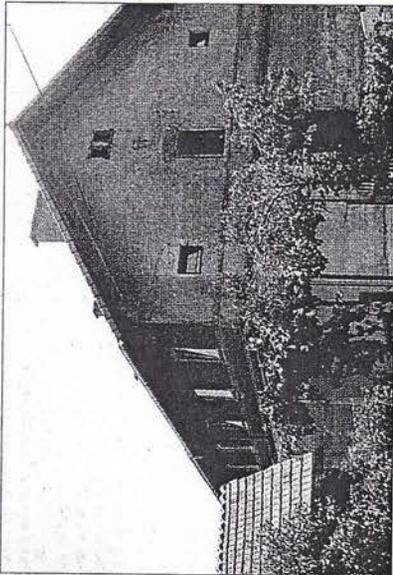
Zagotovo ni pravega Mariborčana, ki še ni slišal za naselje železničarjev na desnem bregu Drave, zgrajeno pred sto leti, v katerem so z družinami bivali delavci in uradniki remončnih delavnic. Od časa, ko je kolonijo načel zob časa in so se tam začele pojavljati črne gradnje brez postlaha za celostno urejanje, se je dokumentacija, ki bi zajela probleme, nabirala v raznih uradnih, pri lokalnih in državnih oblasteh. In veliko hrupa je bilo treba zagmati za vsak naslednji korak.

Danes je kolonija kulturni spomenik prve kategorije, ima vzorčno hišo, komunalno prenovno, napore pa usmerja v pridobitev statusa državnega spomenika. Da, tamkajšnje prebivalce nanjo veže nostalgija, smo se prepričali, ko smo se pogovarjali z ljudmi, ki jim je kolonija s svojestransnim načinom življenja zapustila poseben pečat.

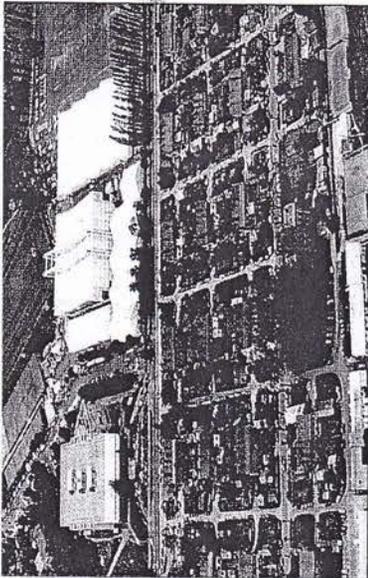
Ob izgradnji Južne železnice na ravnici Dunaj-Trst so se delavnice za vzdrževanje in obnovo vlakov in delavsko naselje pojavili kot potreba. Maribor pa je s tem prvič v zgodovini postal pomembno industrijsko križišče mednarodnega pomena. V edinstvenem urbanističnem zaselku, ki je poleg delav-

nic premoval otroško zavetišče, kolonijo šola, Konzum in gostilno, so ljudje živeli v posebne vrste izolaciji.

Menea Novak, upokojena učiteljica osnovne šole Boris Kidričev, je silovitno pripovedovala o življenju v obrtniškem naselju, kot ga je videla takrat petletna deklica. Spominja se posejdanj pod staro česnjo, kjer ji je stari oče pripovedoval o težkem delu v kurilnici, o tem, kako so varili kotle za parne lokomotive, nikoli pa ni pozabil deliti nasvetov, kako pomembno je biti poštenjak. Po vodo so hodili do vodnjaka, pravi, kjer so maame prale perilo. Odpadni les starih vlakov so porabili za kurjavo, prav tako so bili plitkovi nekoč enaki po vsej koloniji, izdelani prav iz teh lesenih ostankov. S stariš ter stariim očetom in staro mamo, ki je doma gospodinjila, so stanovali v Teslovi ulici in na obdobje, ko je s prijatelji kolovratila po koloniji, ima lepe spomine. V trgovino Konzum, ki tam stoji, še danes, se je po nakupih vedno odpravila s stariim očetom, za katerega pravi, da se ga je oklepala kot privrsek. Blago so naložili v lično izdelan lojtrni vozček. Tam je bila navada takšna, da so imeli delavci v Konzumu odprt račun in dolgeve so jim odtego-

Hiša v Wattovi 3 - obnovljena bo po spomeniškovarstvenih zahtevah Janke Flah

Fotokolumenacija Večera

Železniška kolonija - kulturni spomenik prve kategorije, a dokaj neurčena

Ta ne pritiška na strop in bo uvrstila stredo. Strešna okna bodo ležeči, drugih posebnih omejitvev pa ni, je dejala. Meni, da bi bilo veliko bolj smotno, da bi takrat namesto celostne obnove denar namenili za obnovo fasad, streh in oken vse soseske. Tako pa imamo samo eno populonoma obnovljeno hišo. Za pridobitev statusa državnega spomenika, pravi, da so možnosti majhne, saj to pomeni, da mora država dati denar za njegovo ohranitev.

Pri adaptacijah v koloniji gre za kompromis med racionalnostjo in ohranjanjem kulturne dediščine, kar na koncu pomeni več denarja. Zato se tudi ni čuditi divjim prizidokom. Za mariborsko kolonijo kot edino tovrstno načrtno gradnjo v Evropi, poleg dunajskega kompleksa, bi lahko pregovorno dejali, da se vse prične in konča pri denarju. Tako ostaja sama, sebi v spomin in opomin nemoti.

Simon Roškar
235-33-86
Ta teden so se končno pričela rekonstrukcijska dela (ta so bila pred zimo prekinjena) na odseku glavne ceste med elektrarno Mariborski otok in Bresternico. Če smo nekoliko bolj natančni, zaenkrat ob njej (na desni strani), kjer bo mariborska občina v sklopu rekonstrukcije ceste zgradila pločnik in kolesarsko stezo od Sobočana do križišča v Bresternici. Lani decembra sta mariborska občinska svetnika **Valter Pristovnik** in **dr. Alojz Krizman** vložila skupaj okoli 300 amandmajev s to proračunsko postavko. Te sta potem umaknila, saj je bil v zvezi z dokončanjem ceste in ureditvijo poti za pešce sprejet podoben proračunski amandmaj svetnika **Davorina Krajca**.

Zaključna dela na cesti se bodo pričela nekoliko kasneje (med drugim manjka zgoraj plast asfalta), po terminskem načrtu investitorice del Dircacije RS za ceste pa mora biti rekonstrukcija tega odseka glavne ceste končana do sredine oktobra.

Ob glavni cesti tudi pločnik

Ta teden so se končno pričela rekonstrukcijska dela (ta so bila pred zimo prekinjena) na odseku glavne ceste med elektrarno Mariborski otok in Bresternico.

Če smo nekoliko bolj natančni, zaenkrat ob njej (na desni strani), kjer bo mariborska občina v sklopu rekonstrukcije ceste zgradila pločnik in kolesarsko stezo od Sobočana do križišča v Bresternici. Lani decembra sta mariborska občinska svetnika **Valter Pristovnik** in **dr. Alojz Krizman** vložila skupaj okoli 300 amandmajev s to proračunsko postavko. Te sta potem umaknila, saj je bil v zvezi z dokončanjem ceste in ureditvijo poti za pešce sprejet podoben proračunski amandmaj svetnika **Davorina Krajca**.

Zaključna dela na cesti se bodo pričela nekoliko kasneje (med drugim manjka zgoraj plast asfalta), po terminskem načrtu investitorice del Dircacije RS za ceste pa mora biti rekonstrukcija tega odseka glavne ceste končana do sredine oktobra.

235-33-86